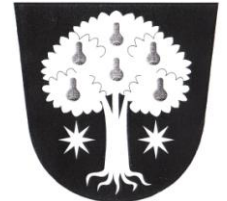

PEŘIMOV

*Při příležitosti 1. sjezdu rodáků a přátel Peřimova vydává OÚ Zpravodaj SPECIÁL. Vedle projevu paní starostky obsahuje toto číslo - podle našeho názoru - to nejzajímavější z uplynulých 12 ročníků.
Přejeme Vám příjemné čtení a vzpomínání.*

Vážení peřimovští občané,
vážení peřimovští rodáci,
vážení obyvatelé peřimovských rekreačních chalup
a vážení příznivci a přátelé naší obce.

Všechny Vás vítám jménem obecního zastupitelstva i jménem svým na sjezdu rodáků a přátel naší obce u příležitosti 120. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Peřimově.

Jsmo velice potěšeni, že jste přijali naše pozvání a přijeli se podívat do míst, kde jste třeba prožili svoje mládí nebo část svého života. Když jste projeli vesnicí, budete i hodnotit, co se změnilo, co je hezčí nebo i horší než dřív.

Chtěla bych Vás seznámit s tím, co se v obci změnilo za posledních pět volebních období.

V roce 1999 se zastupitelstvo zasloužilo o opravu peřimovského obloukového mostu přes Jizeru. Na opravu bylo vynaloženo 6,8 mil. Kč z prostředků ministerstva kultury, neboť most je evidován jako technická památka.

Ještě v tomto roce byla zahájena VČE Turnov 1. etapa výměny celého elektrického vedení v dolní části obce. 2. etapa, která se týkala horní části obce, byla dokončena v roce 2006 a současně byl na sloupy elektrického vedení umístěn bezdrátový rozhlas a nové osvětlení.

Obec odkoupila od SD Jednota Jilemnice samoobsluhu, která byla v obci vystavěna v akci Z.

Výměnou pozemků vhodných k zástavbě vzniklo území, kde bude vystavěno celkem 13 rodinných domků. Naším úkolem bylo zajistit pro parcely vodu, kanalizaci, posílení zdrojů elektrické energie a vybudovat přístupové cesty. Není to tak dávno, kdy nás v obci žilo jen 186. Dnes nás je již 227 a po dokončení výstavby nás bude ještě víc, což bylo cílem našeho snažení.

V bývalé třídě školy byly zrekonstruovány dvě místnosti, které slouží jako kadeřnictví a pedikúra, v knihovně je všem občanům k dispozici počítač s připojením na internet.

Byla zcela zrekonstruována Klubovna a v letošním roce byla dokončena výměna oken a zateplení celé budovy. Největší akcí bylo vybudování přístřešku. Tato krásná dřevěná stavba byla uvedena do provozu o peřimovském posvícení v roce 2008. Na Klubovnu a tento přístřešek jsme obdrželi dotaci ve výši 700 tis. Kč od Libereckého kraje a z Programu obnovy venkova.

200 tis. Kč jsme dostali na výstavbu nového mostku u Hejralových a na novou střechu hasičské zbrojnice. Na střeše je také nová zvonička se zvonem, který se rozezná vždy přesně v 6, ve 12 a v 18 hodin. Zvon, na který byla vypsána obecní sbírka, byl zhotoven v Brodce u Přerova, nese nápis Florián LP 2004 a váží 45 kg.

Obec má i svůj znak a vlajku, jejichž dominantami je vykořeněná hrušeň s plody. Autorem je heraldik p. Paulů. Znak jsme osobně převzali v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR 5. dubna 2007 a byl slavnostně vysvěcen v kostele ve Mlýčném královéhradeckým pomocným biskupem Mons. Josefem Kajnkem 4. října 2009. S tímto znakem jsme nechali vyrobit také trička. Některá z nich byla prodána i do Ameriky jedné autobusové výpravě, která se v Peřimově zastavila.

Jedinou činnou organizací v obci je SDH, který u nás pořádá pouť a po ukončení činnosti Sokola i tradiční běžecký závod Peřimovská desítka. Začátky těchto závodů jsou zachyceny na dvd, na němž je vidět i mnoho Peřimováků, kteří již bohužel nejsou mezi námi. Můžeme se pochlubit i pěveckým souborem Peřimovské kvarteto, které Vám za chvíli zazpívá a myslím, že se Vám budou líbit.

dokončení na poslední straně

dokončení z první strany

V obci máme také dětské a sportovní hřiště, využívané v zimě i jako kluziště. Naše autobusové čekárny byly nově omítnuty, vyřešen byl i sběr odpadů. Pro lepší informovanost vydáváme Zpravodaj a dění v obci zachycujeme i formou fotodokumentace do kroniky.

A máme i krásného Krakonoše. Najdete ho v údolíčku po bývalé Kolářově hospodě. Nezapomeňte se tam podívat, ať se na Vás nezlobí. Naleznete tam i příjemné posezení a informační tabuli.

Vážíme si i našich rekreatantů, neboť převážně díky jejich starostlivosti je v naší vesnici tolik zachovalých roubených domečků připomínajících podkrkonošskou architekturu.

Pro tento sjezd jsme nechali zhotovit i letecké snímky naší obce, které si můžete objednat. Koho bude zajímat historie Peřimova, může si přečíst vývěsky na sále.

Většina obecních cest byla vyasfaltována. Do konce letošního září by nám měly Silnice Jičín opravit obalovanou směsí spojovací cestu do Drážek, na kterou dostaneme dotaci 300 tis. Kč. Plánujeme i bezprašnou cestu v nové zástavbě a úpravu prostředí před školou.

Ale dost již mého povídání, přišli jste sem především proto, abyste se potkali se svými přáteli, známými nebo i bývalými sousedy. Budete vzpomínat, jaké to bylo dřív, co všechno jste tady prožili a třeba si postesknete, jak ten čas rychle utíká. Ale nebuďte smutní, on letí spravedlivě každému z nás.

Mějte se tedy pěkně, krásné odpoledně všem.

Bohuslava Holubcová, starostka obce

Společenská kronika

Připomeňme si, kdo se v naší obci v letech 1998 – 2010 narodil ...

Alžběta Zemánková, 2. 7. 1998, čp. 7
David Šenkýř, 26. 12. 1998, čp. 134
Anna Zemánková, 18. 10. 1999, čp. 7
Matěj Paclík, 8.4.2000, č.p. 102
Kateřina Chlumová, 24.3.2001, čp. 68
Magdaléna Paclíková, 23. 12. 2002, čp. 102
Vojtěch Mihok, 9. 1. 2004, čp. 52
Emma Ludmila Comerová, 3. 8. 2004, čp. 98
Sára Bright Comerová, 31. 5. 2002, čp. 98
Adéla Janoušková, 12. 11. 2004, čp. 117
Natalie Červinková, 11. 6. 2005, čp. 11
Lukáš Holubec, 21. 1. 2006, čp.
Jakub Repaský, 10. 3. 2006, čp.
Šárka Kurfiřtová, 16. 7. 2006, čp.
Marcel Židek, 19. 3. 2008, čp. 121
Natalie Milotová, 15. 6. 2008, čp. 121
Alena Holubcová, 31. 12. 2008, čp. 83
Sabina Rybenská, 18. 3. 2009, čp. 23
Erika Kurfiřtová, 5. 7. 2009, čp. 131
David Večeřa, 12. 7. 2009, čp. 116.
Viktorie Marková, 19. 8. 2009, čp. 77
Ondřej Maršálek, 27. 8. 2009, čp. 134
Karolína Horáčková, 6. 12. 2009, čp. 121
Markéta Paclíková, 11. 12. 2009, čp. 102
Adéla Žofková, 22. 6. 2010. čp. 107

... a kdo zemřel:

Jan Šádek, 17. 3. 1998, čp. 56
František Tichý, 5. 6. 1998, čp. 1
Božena Václavíková, 3. 9. 1998, čp. 83
Vladimír Lukeš, 3. 10. 1998, čp. 34
Dušan Šlakovský, 25. 10. 1998, čp.135
Anna Křížková, 16. 11. 1999, čp. 79
Libuše Opočenská, 24. 9. 2000, čp. 13
Olga Špacírová, 15. 5. 2000, čp. 136
Josef Mařas, 24. 12. 2004, čp. 17
Anna Mařasová, 25. 5. 2001, čp. 94
Miluše Dlabolová, 17. 10. 2002, čp. 15
Ludmila Opočenská, 29. 2. 2004, čp. 66
Anna Nechanická, 25. 8. 2004, čp. 49
Zdeněk Novotný, 1. 5. 2005, čp. 46
Libuše Lukšová, 26. 5. 2005, čp. 4
Milada Václavíková, 31. 5. 2005, čp. 83
Anna Francová, 6. 9. 2005, čp. 127
Vladislav Dlabola, 31. 12. 2005, čp. 10
Matěj Bakeš, 19. 1. 2007, čp. 11
František Harcuba, 9. 4. 2007, čp. 77
Jaromír Václavík, 16. 4. 2007, čp. 73
Petr Pošepný, 21. 2. 2008, čp. 50
Jaroslav Novotný, 26. 7. 2008, čp. 67
Hana Fejlková, 4. 4. 2009, čp. 2
Marie Novotná, 7. 7. 2010, čp. 86

Zpravodaj SPECIÁL Obecního úřadu Peřimov

Kontakt: 481 543 264, obec.perimov@tiscali.cz <http://perimov.wz.cz/>
Uzávěrka 23. 8. 2010, počet výtisků 400

Neoznačené texty a fotografie, výběr textů, uspořádání: Mojmir Zemánek

Rozhovory

Pan Ladislav Horáček končí třetí a zřejmě poslední čtyřleté období ve funkci starosty obce. Jednalo se o nelehké období v nových společenských poměrech. Každý z nás by jistě dokázal vytknout lidem v zastupitelstvu včetně starosty některé chyby a nedostatky, ale jedno zřejmě upřít nelze: Starosta se o obec opravdu staral, jak nejlépe uměl, a práci pro blaho obce věnoval všechny své bohaté životní zkušenosti a nemalou část svého volna. Vzniklé problémy se snažil řešit přímo s lidmi, připravený přiložit ruku k dílu. Na závěr jeho funkčního období jsme ho proto požádali o zhodnocení uplynulých let.

Za posledních dvanáct let se v Peřimově podařilo zrekonstruovat školu, elektrické vedení, kilometry cest, hřiště či most přes Jizeru. Vyřešila se problematika nakládání s odpady, připravily se parcely pro výstavbu nových rodinných domů, uspořádala se výstava fotografií peřimovských chaloupek – to je námátkou několik splněných úkolů. Který z těchto úkolů považujete za nejvýznamnější?

Když to vezmu popořádku... Školu jsme převzali v dezolátním stavu, rekonstrukce se podařila, budova důstojně slouží obecnímu úřadu. Elektrické vedení s osvětlením je nutno dokončit, projekt druhé části je zcela připraven v VČEZ. Obecní cesty považuji v dnešní době za prioritu, bude nutné je stále udržovat, a to si vyžadá velké nároky na obecní rozpočet. Hřiště v obci chybělo a jeho výstavba se nám podařila. Most přes Jizeru, vstupní brána do obce, je technickou památkou z roku 1914 a zásluhu na jeho rekonstrukci má poslanec za ODS p. Pěnička. Nakládání s odpady je předpokladem vstupu do Evropské unie a nám se podařilo vyřešit ho na 90 %. Nová výstavba začala i přes počáteční problémy s vodou, které jsme vyřešili také díky radě p. Richtra. Fotografie mi stále leží v hlavě. Návrh by si zasloužil dokončit jako album obce k roku 2000. Ještě musím doplnit, že první akcí bylo zastřešení propadající se terasy u klubovny. OZ vždy rozhodovalo podle možností a finančních prostředků a snažilo se obec nezadlužit.

Některé úkoly přesto zůstávají nesplněné, nedokončené či nevyřešené – např. dětské hřiště, fotografická publikace o naší obci nebo nevyužitá klubovna. Co je podle Vás v současnosti největším problémem Peřimova a hlavním úkolem do příštích let?

Největším problémem Peřimova je úbytek obyvatel. Doufám, že se situace v budoucnu vylepší, ale musíme dát lidem možnost výstavby. Fotografická publikace by splnila svůj účel k roku 2000, ale realizace nebyla z finančních důvodů dokončena. Dětské hřiště je takové, že nám ho budou dlouho závidět a vybavení není problémem. Myslím, že jsme dokončili padesátileté snažení předešlého vedení. Klubovna si v budoucnu zaslouží rekonstrukci a využití pro spolky – mám na mysli hasiče, Sokol a mládež.

Ať už dopadnou listopadové volby do místní samosprávy jakkoli, jedno je jisté. OZ bude muset vybrat a zvolit nového starostu. Co byste svému nástupci či nástupkyni do počátečního nelehkého období poradil? Co pro Vás bylo v této funkci nejtěžší?

Do OZ kandidují fundovaní kandidáti, kteří mají zkušenosti, nebojí se práce a dokážou si představit, co je v příštím volebním období čeká. Nelehké období je za námi a do budoucna se musíme připravit na sociálně-úřednickou byrokracii. Těžké věci jsme řešili společně v zastupitelstvu a vcelku se nám dařilo – starosta musí poslouchat.

Poslední otázka: Nebude se Vám po funkci starosty stýskat?

Každý člověk má ve stáří nárok na odpočinek. Byl jsem zastáncem ponechání okresních úřadů a nezřizování krajů, neb se jedná jen o další úřednická místa. Tomu nefandím a práce pak přestává člověka bavit.

Volby 2006 v Peřimově, foto Z. Jiříštová, 4/2006

Dopis

Milé duše z obecního výboru!

Obracím se s důvěrou a prosbou na Vás, abyste napsanou vzpomínku z mého útlého mládí předali redakci pro časopis Peřimov. Je to prostá, čistá vzpomínka na poválečná léta z mého dětského života a vlastně z míst, která skutečně jsou už jen vzpomínkou!

S díky a pozdravem

Sláva Janata

Myslím, že ta moje předvánoční zdravotní příhoda byla jakýmsi varováním – „Bohuslave, neplníš sliby!“ Totiž, snad před třemi lety mne požádal Standa Lukšu – od Dubu – že pamětníci by se měli rozdělit o vzpomínky na události, které v obci už snad nikdo nepamatuje.

Vzpomínám si na starého dědečka Kadlů – Opočenského z čísla 58 – když nám malým dětem, které jsme seděly na Kadlovic stříšce, vypravoval zážitky i válečné hrůzy z bitvy u Hradce z roku 1866. Co to bylo pro nás děti za zážitky, strachy jsme ani nedutaly a dědeček přitom soukal outek na cívečky do člunků pro syna Pepíka, který vedle ve velké sednici kalcoval. No dědečkovi bylo už také hodně let přes devadesátku.

Proč Vám to říkám, že snad i já bych Vám moh něco vyprávět po té svoji pětadevadesátce. Nebojte se, děti, nebude to něco z války, ale povím Vám, jak jsme prožívali masopustní outerek, když nás pan učitel Kosina vedl ke Kolářům na sál na vopravdovou masopustní tancovačku. Bylo to myslím tak roku 1920 – 21. To víte, bylo už po světové válce, žilo se skromně. Ale naše maminky si svoje děti vyštáfovaly. Holky měly mašličky na hlavě, no a kluci pod krkem na čisté košíli buď pintu nebo aspoň mašličku. Když se přišlo ke Kolářům do síně, to už u schůdků čekala stará Krejčíčková babka s putenicovým košem a v něm samé kornoutky s certlemi nebo bonbónky. U ní si kupovaly holky ty sladkosti, aby si jich kluci víc všímali. No a my kluci jsme se tlačili nahoře u šenku a kupovali limonády se sklenčkou. To holkám na přípitek. To už se v sále mládí řadilo do skupin – holky pod okny k silnici no a kluci naproti pod okny k potoku.

Abych nezapomněl – u vchodu stál opravdový muzikantský sbor v čele s Oldou Čermákem s housličkami a krejčím Jakobkem, který na svoji basu tvrdil muziku. Rej začal, když muzikanti spustili polku. Snad došlo i k přetahování – se kterou dřív, však se na všechny dostalo, tancovali všichni – polka skončila a to už z nás kluků si každý vedl svoji tanečnici ke stolků, aby ji pocítil přípitkem a holka rozbalovala kornoutek a podávala klukovi tu sladkost. To víte, že na oko jsme se tvářili blaženě, ale obezřele střežili, aby tanečnice moc nepila ze skleničky s limonádou – nejvíc tak dva klůty, aby zbylo pro další tanečnice. Zábava pokračovala a naše maminky nás kluky nenápadně napomínaly: „Teď musíš jít pro tu, aby nás nepomluvili, nebo že jí pohrdáš, že je jen z podruží!“ Tak se dostalo na všechny, radost a spokojenost nám všem zářila z očí, tváře nám hořely nachem dětského mládí, až ten vymezený čas uplynul a z chóru se ozval sám kapelník: „Poslední kousek! Malí půjdou hajajá a ti čekající, velký, půjdou tananání!“

Všechno krásné musí končit! Maminky rychle sebraly svoje ratolesti, protože je doma čekala denní povinnost – chystat večeři i nezbytná práce s dobytčkem. To víte, že žádnému se nechtělo opustit to radostné masopustní rejdní, o kterém se mezi námi mladými i ve školních lavicích dlouho šušovalo!

„Já vím, že dnešní mládež má pestřejší zábavy, ale co je to platné, na masopustní outerek u Kolářů na sále, se vzpomínkou na milého pana učitele Kosinu, se už nikdo nepamatuje!“ Zkrátka - Kolářova hospoda není!

Bohuslav Janata, 2/2006

Výlet

Dne 7. 6. 2008 jsme jeli na výlet. Nejprve jsme navštívili Panskou skálu u Kamenického Šenova, kde byla točena pohádka Pyšná princezna. Dále jsme jeli do Hřenska. Vyšli jsme na Pravčickou bránu, kde bylo mnoho pěkných vyhlídek. Potom jsme pokračovali procházkou mezi skalami do Mezné a k řece Kamenici. Zde jsme nastoupili na lodičky a pluli Edmontovou soutěskou k Hřensku. Celá tato trasa byla dlouhá asi 15 km. Potom jsme přešli autobusem do Děčína a navštívili bazén. Tady jsme si všichni po náročné trase odpočinuli. Domů jsme přijeli kolem desáté hodiny večer.

Jana Pajkrťová ml., 2/2008

Čím byl letošní rok výjimečný? Každý rok je něčím zvláštní, každý rok se více či méně liší od těch předchozích. V určitých obdobích se vymyká z průměrných hodnot teplot nebo množství srážek. Liší se i počtem a rozsahem větších nebo menších přírodních katastrof.

V srpnu nás jedna taková mimořádná pohroma překvapila. Odkázala nás do role bezmocné přihlížejících. Snad nám poněkud srazilá hřebínek, ale asi jenom na chvíli. Naše sebevědomí se nedá jen tak nějakou záplavou pokořit. Rychle se otrpeme a budeme si dál žít pohodlným životem na úkor ostatní živé přírody, která naší vinou chřadne, strádá, ustupuje našemu rozmařilému a neodpovědnému způsobu života. Jaká katastrofa by nás asi musela potkat, abychom se změnili, to si vůbec nedovedu představit. Snad jenom lidé bezprostředně postižení se budou dívat na svět pokornějšíma očima, protože spoušť, kterou za sebou voda zanechala, jim bude do konce života způsobovat mrazení v zádech.

Co bylo zvláštní v našem krkonošském regionu? Sněhu napadlo nezvykle mnoho. 85 cm je vrstva, která se přibližuje rekordům z 50. a 60. let. Radovaly se především děti, ale i lyžaři a všichni milovníci bílé krásy. Mrazy byly mírnější a jenom několik z nich překročilo – 20 °C. Neobvyklý byl brzký nástup jara. 19. 1. přišla výrazná obleva s teplotami nad 10°C a sníh rychle ubýval, takže na Hromnice bylo pouhých 10 cm a 5. února bylo již na Mánkových vrších kopno. 8. února přiletěli první odvažní špačci a v polovině měsíce nebylo po sněhu ani památky. Že by se nám klima opravdu ohřívalo? Ale i kolem 20. let minulého století prý byla jara, kdy chudé děti chodily již v únoru do školy bosy, jak se můžeme dočíst v kronikách. Takže uvidíme. „Hodně sněhu, málo vody“, tvrdívali staří lidé a skutečně i letos měla tato pranostika své opodstatnění. Zřejmě to platí proto, že se půda na podzim mrazem načechrá, nadýchne a následně pod silnou vrstvou sněhu rozmrzne. Pak už funguje jako spolehlivý regulátor. Koncem února ještě nějaký ten sníh spadl, ale neměl dlouhého trvání. Smčl zvěř se stáhla do vsi a pod duby vyhrabávala žaludy. Ale v posledních letech navštěvují srnky ves i v obdobích hojnosti. Že by utíkaly z lesa do bezpečí? Musíme se jich zeptat.

Březen probíhal již zcela ve znamení jara. V močálech kuřkaly žáby, na loukách hledali potravu hladoví ježci, vrátila se většina zpěvného ptactva, rozkvetly sněžienky, bledule, křivatce, sedmikráska a všechno překotně spěchalo za svým vyšším posláním. Na Olšíně možno spatřit i nádherné ledňáčky. Vlaštovky a jiřičky si daly načas a nic neriskovaly. Přistály na drátech až 20. dubna. Koncem května se již svázelo první voňavé seno. Objevily se i kobylky, které vloni na loukách chyběly. Importovaní zravití slimáci téměř zmizeli. A kam se poděly myši?

Ty teplé noci, to byla nádhera. VŠak se to projevilo příznivě na zahrádkách i v sadech, především v sadech. Jabloně praskaly pod tíhou plodů. A nebyla to jablka ledajaká. Chutí, cukernatostí i velikostí mohla směle konkurovat těm dováženým z jižních zemí. Kvalitou je předstihla, vezmeme-li v úvahu, že např. v Itálii ošetřují ovoce chemicky až 12krát v průběhu vegetace. To je otřesná skutečnost. Měli bychom si ji vždycky uvědomit, když necháváme naše zdravá, ekologicky čistá jablka bez povšimnutí spadnout na zem.

Celé prázdniny byly příjemné. Na Šumavě bylo hub jak máku, u nás jako šafránu. Zatímco v našem kraji bylo spíše sucho, jinde se potýkali s ničivými povodněmi. Největší průtrž s bouřkou a vichrem se strhla 22. srpna odpoledne. Naštěstí netrvala dlouho, jinak se nám mohl opakovat 19. a 21. srpen 1966, kdy se Peřimov doslova ponořil do rozvodněné Olšiny. Krásné léto pokračovalo i v září. Začala bohatá sklizeň ovoce. Kdo měl chuť a čas, mohl lisovat, sušit, kvasit, zavařovat, drtit atd. Mošty, vína i kompoty mají tentokrát výbornou kvalitu. I pálenka calvados z jablečného moštu je lahodná a vůni i chuť předčí slivovici.

Říjen byl chladný, příroda ztichla, posmutněla. Pestrobarevné listy jako by nám chtěly aspoň trochu vynahradiť krásy jara a léta. Co naplat, budeme doufat, že si jaro i v příštím roce pospíší. Sníh se tentokrát ohlásil již v říjnu, ale to byla jenom předzvěst zimy. Opravdová chumelenice přišla až 10. listopadu, ale ani tentokrát sníh dlouho nevydržel.

Je překvapivé a potěšitelné, že se v potůčku, který přitéká ze Strážníka a ústí do Olšiny u Krúfových, opět vytírají duhové pstruzi. Je s podivem, že se zničená příroda dokázala zregenerovat za pouhých 13 let po tom 40letém zbesilém zahlcování polí a luk umělými hnojivy i chemickými postřiky. Stále platí, a zaplat' pámbů za to, že příroda je všemocná čarodějka.

Blíží se Vánoce, nejkrásnější svátky roku, i když ne každý se na ně těší. Jak ten čas letí. Teprve starý člověk si uvědomí, jak je život krátký a začne si vážit každého dne.

Přeji vám dobré zdraví, šťastné vykročení do nového roku a boží požehnání všem lidem.

-z-, 4/2002

Paní B. Holubcová se stala starostkou obce. Při této příležitosti jsme jí položili několik otázek.

Na veřejném zasedání jste byla jednomyslně zvolena starostkou naší obce. S jakými pocity jste tuto funkci přijala? Co očekáváte od ostatních členů zastupitelstva?

Funkci jsem přijala s pocity velice stíněnými. Moje pracovní a rodinné zaneprázdnění určitě ovlivní kvalitu mojí práce v obci. Funkci jsem přijala s tím, že ostatní zastupitelé přislíbili pomoc a já v ni věřím.

Dosavadní starosta dbal na rekonstrukci cest, rozvoj bydlení a pořádek v obci. Jaké budou vaše priority?

Naše práce na rekonstrukci cest bude pokračovat, dokončíme to, co je již papírově rozjednané. Je to také zakotveno ve volebním programu. Proto, aby se v naší obci usídlili další mladí lidé, budeme hledat cesty k získání dalších stavebních parcel.

Peřimov je obcí, která se v současné době nemusí potýkat s žádnými vážnými problémy s neodkladným řešením, ale zcela bezstarostné nadcházející období jistě nebude. V čem očekáváte největší těžkosti?

Nějaké těžkosti určitě budou. Mnohdy se z banální záležitosti může vyvinout nepřekonatelný problém. Problém může být i v nedostatku financí. Nepříjemné by bylo i řešení nějakých sousedských nesrovnalostí, v ty ale nevěřím. V zastupitelstvu jsem již 4. období a zatím žádné nebyly.

Blíží se konec roku a do toho nového vstupujeme obvykle s přáním všeho dobrého našim blízkým a příbuzným. Co byste vzkázala či popřála peřimovským občanům?

Peřimovským občanům přeji krásné Vánoce. Do nového roku především klid, zdraví a pokoj.

4/2002

Ve dnech 20. až 21. srpna se peřimovští dobrovolní hasiči Petr Kobr a Patrik Budín rozhodli, že v rámci svých sil a možností pomohou povodní postižené obci Obříství u Neratovic. Petr Kobr nám o těchto událostech ochotně povyprávěl.

Jak Vás napadlo takhle konkrétně pomoci?

Naše rozhodnutí vzniklo po dohodě s jilemnickými hasiči, kteří již v létě postižené obci pomáhali a opět se tam vraceli. Jelikož všechno bylo narychlo a my jsme byli jenom dva, doplnili nás ještě dva hasiči z Víchové. 19. srpna odpoledne jsem požádal starostu obce o souhlas k výjezdu do obce Obříství u Neratovic. Starosta souhlasil, a tak večer se vše naložilo a ráno v 7 hodin jsme odjížděli. Vešli jsme s sebou 2PS 12, 20 hadic B a další potřebný materiál.

Mohli byste nám trochu přiblížit, jak to tam vypadalo?

Již před příjezdem do Obříství jsme viděli, co za sebou povodeň zanechala: stromy obalené trávou, igelity a další nepořádek do výše 3-4 m jasně dokazovaly, kolik zde bylo vody, stržené silnice, zbořené domy, uhybnulá zvířata. Vjezd do obce hlídali policisté. Dovnitř mohli pouze hasiči, záchranka, zásobování, armáda, humanitární pomoc a místní občané. Do obce jsme dorazili v 10 hodin a okamžitě jsme byli vysláni na určené místo. Společně s Jilemnicí jsme začínali odsávat vodu ze sklepa místní školy. Odpoledne následovalo čerpání vody ze zatopených dvorků v ulici Na Vinohradech. Zde byla zanesená kanalizace a tak jsme vodu hadicemi dopravovali do nejbližšího kanálu vzdáleného 350 m. Večer se potom pokračovalo v čerpání u místního hřbitova. Zde jsme se střídali celou noc u motorky a čerpalo se do rána do 8 hodin. Potom jsme byli posláni čerpat vodu z obrovské laguny, která se tvořila za vesnicí. Čerpali jsme zde do 16 hodin. Následoval úklid materiálu, naložení a v 17 hodin jsme odjížděli domů, kam jsme dorazili ve 21.30. Čerpali jsme tedy vodu nepřetržitě zhruba 29 hodin. Praskly nám celkem 4 hadice a byla porucha na jedné z motorek. Vše se následovně s OÚ vyřešilo a technika je opět v plném provozu.

Nějaké celkové zhodnocení?

Ze své práce u hasičů jsme již na ledacos zvyklí, ale s pohromou takovýchto rozměrů jsme se setkali vlastně poprvé. U nás na horách přijde povodeň, ale za jeden nebo dva dny zase odečte. Ale tam na rovinách všechna voda nemá kam odtéci. V době, kdy jsme tam byli, byla vedra, voda se začínala kazit a k tomu zápach z nedaleké chemičky v Neratovicích. To všechno působilo na psychiku místních lidí, kteří přišli o svůj majetek, úrodu, domácí zvířata. Tito lidé byli proto vděční za každou i malou pomoc, kterou jim kdokoli nabídl. Teprve zde si člověk uvědomí, co jednou může potkat každého z nás, neboť příroda je silná, mocná a nedá si poroučet. Proto také mají hasiči ve svém znaku heslo: „Blížnímu k ochraně“, které se snaží podle svých možností a schopností naplnit. V září ještě bylo zasláno 5 000 Kč z pokladny sboru na pomoc obci Dolní Zálezly.

Děkuji vám za všechny, že jste se s námi o tuto zkušenost podělili, a hlavně za vaši nezištnou práci. Naší obci jste dělali dobré jméno. Přeji mnoho úspěchů a radostnějších chvil do dalších dnů.

Ptal se J. Lukeš, 1/2003

Pan Michal Křivánek vstoupil do povědomí obyvatel Peřimova nejprve svoji sympatickou snahou o záchranu rozpadajícího se peřimovského mlýna a v posledním roce také jako nájemce nově otevřeného hostince V Klubu. O svých plánech se s námi rozhodl podělit a zodpověděl několik otázek...

Návštěvníci hostince Vás znají jako usměvavého a ochotného hostinského, ale možná by čtenáře Zpravodaje zajímalo, jaké je Vaše skutečné povolání, jestli tu máte trvalé bydliště a jak se Vám tu líbí?

Moje původní povolání je elektromechanik. Tomuto oboru se věnuji pouze při automatizaci nebo opravách linek na výrobu PET lahví a na stáčirenských zařízeních pro několik firem. Díky tomuto oboru jsem strávil i jeden rok v africké Mauritanii. Až po ročním pobytu na Sahaře jsem dokázal ocenit malebnost a krásu Peřimova. V obci mám již trvalé bydliště, ale většinu času zatím cestuji mezi prací v Káraném a chalupou, kterou postupně přestavuji k trvalému bydlení pro celou rodinu. Všem se nám v Peřimově velice líbí.

Co podle Vašeho názoru v Peřimově nejvíc chybí? Čím by se obec mohla více zviditelnit?

Chtěl bych ve spolupráci s obcí instalovat u hostince turistickou informační tabuli s mapou Podkrkonoší a podrobnou mapou Peřimova doplněnou několika fotografiemi zajímavých míst.

Během posledního roku proběhlo ve zrekonstruované klubovně několik společenských akcí. Co budete organizovat letos? Jaké máte záměry do budoucna? Považujete stávající uspořádání a vybavení „klubovny“ za optimální?

V sobotu 1. září plánujeme ukončení prázdnin (zábavné odpoledne pro děti a večerní zábava pro dospělé), dále pak Mikulášskou, tancování pod stromčkem, Silvestr atd. Do budoucna bychom chtěli zastřešit parket a venkovní posezení k potoku. Tím vyšetřit místo na kuchyň a skládek. Při těchto úpravách připravit stoupačku na výčep v 1. patře a instalaci pece na pizzu a jiné speciality.

V hospůdce bývá obvykle plno, leckdy uvnitř ani není místo k sezení. Kdy bývá návštěva největší?

V hospůdce je zatím návštěvnost nevyzpytatelná. Jednu sobotu není kam se posadit a druhou zavírám ve 22 hod., protože od 19.30 jsem tam sám.

„Konkurenční“ Roubenka ve Mříčné láká kromě štamgastů také množství cykloturistů a rodin s dětmi různými atrakcemi a příjemným venkovním posezením. Čím můžeme přitáhnout návštěvníky u nás Peřimově?

Hostinec už teď nabízí stolní tenis a kulečnick, bude následovat tornádo hokej, fotbal apod. Postupně bychom také chtěli vylepšit dětské hřiště.

Ve kterých dnech se u Vás mohou návštěvníci občerstvit? Co jim můžete nabídnout?

Otevřeno je zatím v pátek a v sobotu od 16 do 24 hod. a v neděli od 16 do 22 hod. Točime Krakonoše 12° za 14 Kč a Svijany 10° za 14 Kč, 11° za 16 Kč. Přijďte pobejt!

Ptal se J. Lukeš, 2/2007

Nová podoba hostince, 2/2010

Roubené chalupy v Peřimově

Roubené chalupy patří bezpochyby mezi nejčinnější památky na území naší obce. Z celkového počtu přibližně 120 obytných domů tvoří rázovité chaloupky více jak čtvrtinu.

Nejhodnotnější je zřejmě statek „Na skalí“ čp. 76 ve vlastnictví p. Faltejska (původně p. Skalského), jeden z největších a nejstarších, který stojí ve velmi svažitém terénu na levém břehu Olšiny v dolní části obce. Jedná se o kvalitní lidovou architekturu, bohatě rozvinutého komorochlévového typu. Stavení je částečně obytné, dobře udržované a dnes slouží k rekreačním účelům. Již samotný přístup přes klenutý kamenný mostek a nejbližší okolí chalupy působí velmi estetickým až pohádkovým dojmem. Nejkrásnější částí statku je průčelí tvořené roubenou stěnou a vyřezávanou lomenicí. Na tzv. záklopném prkně se dokonce dochoval i nápis o jejím vzniku: „Pochválen buď Pán Ježíš Kristus, postavil léta páně 1847 mistr Rozumberk nákladem pana Koudelky.“ Za nepřilíš vhodnou stavební úpravu lze považovat zasazení velkých střešních oken.

Druhou památkou zapsanou v ústředním seznamu nemovitých kulturních památek Ministerstva kultury ČR je chalupa čp. 16 (dříve Babcovo) v horní části obce po levé straně ve směru od Mříčné. Původní charakter byl porušen přestavbou na přelomu 60. a 70. let. Valná část stavby tak zůstala bez památkové hodnoty a dochovala se pouze velká světnice a kvalitní lomenice. V létě t.r. proběhla rekonstrukce chalupy (výměna některých trámů v roubení), která nijak neubrala na její hodnotě a naopak prodloužila její životnost.

Svým způsobem unikátní je i chalupa čp. 126 na svahu v dolní části obce. Nový majitel p. Bláha nechal vystavět tuto roubenou a šindely pokrytou chalupu zcela nově, avšak v duchu tradiční podkrkonošské architektury.

K dalším zachovalým a udržovaným chalupám patří např. částečně roubená stavba p. Vodešádky (dnes p. Poledneho) čp. 88 s nádhernou lomenicí, Lukešova chalupa u prodejny čp. 34 s vyřezávanými včelíny, Strnádkova (dnes p. Řezníčkové) chalupa čp. 105 s mohutným dubem, Koudelkova chalupa čp. 38 za bytovkami, chalupa u Skalských čp. 21 (nyní p. Bobek) a celá řada dalších. O mnoho z nich noví majitelé nejen vzorně pečují, ale také je nákladně rekonstruují (např. bývalá Mánkova, dnes Zaplatílkova čp. 20, Jindříškova, dnes p. Hošková čp. 122 a další), za což jim patří dík. Pomáhají tak uchovávat cenné výtvořiny našich předků i pro budoucí generace.

Zpracováno s využitím údajů z Programu obnovy venkova, 4/1999

Chalupa čp. 126, foto V. Jiříšta 2005

Střípky ze mlejna

K původu slova Peřimov

Název PELRŽIMOV z roku 1765 zněl nejspíše původně jako PELHŘIMOV, tedy Pelhřimův dvůr. Toto osobní jméno je u nás zaznamenáno už roku 1182 v podobě slova PEREGRINUS, tj. přespolní, cizinec nebo PILGRIM, PILGER, tj. pouťník.

Zdena Lukšová, 2/1999

Z vyprávění pamětníků je název obce vysvětlován vsunutím samohlásky –e- do slova PŘIMOV, PŘIMOV (podobně jako v nářečném slově *peršet* nebo *perkyňko*), které mohlo zřejmě naznačovat přímou, tedy zkrácenou cestu z Jilemnice do Semil.

Další vysvětlení nabízí první kronikář Kosina. Při popisu podnebí obce se můžeme dočíst, že „... V nížině při potoce bývá příjemno, což připomíná i lidový název obce PEŘINOV.“ V tomto případě by tedy původním slovem mělo být slovo „peří“ nebo „peřina“.

2/1999

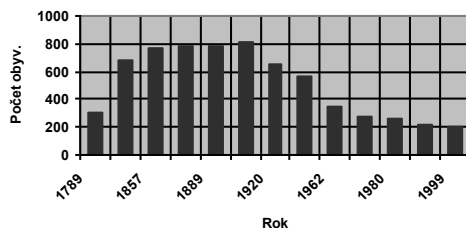
Vývoj počtu obyvatelstva v Peřimově

Z dostupných údajů (Kroniky, sčítání lidu) lze vystopovat vývoj počtu obyvatel v Peřimově pouze částečně. Přesto je možné celkem spolehlivě stanovit vývoj obyvatelstva v naší obci za poslední dvě století a pokusit se i o odhad dalšího vývoje.

První zmínka se vztahuje k roku 1789 (308 ob.) a další údaj následuje až v roce 1848 (683 ob.). Znamená to, že během 60 let se počet obyvatel více než zdvojnásobil! Po roce 1857 (761 ob.) byl nárůst už pomalejší a před sto lety dosahoval rekordních 817 obyvatel. Od počátku I. sv. války začal počet obyvatel strmě klesat (1920 – 656 ob., 1930 – 565 ob.) a i když písemné údaje chybí, pokračoval pokles zřejmě i v průběhu II. sv. války i po ní. Např. roku 1962 to už bylo pouze 341 ob. a v roce 1970 už je 281 ob. Ačkoliv (zřejmě v důsledku podpory státu) počet obyvatel po roce 1970 klesal pomaleji, sestup se nezastavil do dnešních dnů a na konci roku 1998 dosahoval počet trvale žijících obyvatel v Peřimově 197.

Pokud by tento trend pokračoval i v následujících letech, mohl by počet trvale bydlících osob klesnout na minimum a Peřimov by se tak stal pouze jakýmsi rekreačním zázemím větších měst. Má-li se tento nepříznivý vývoj zastavit nebo alespoň zpomalit, bude nutné mladým lidem zajistit možnost získání stavebních parcel, udržet stávající dopravní dostupnost do okolních sídel, podporovat rozvoj podnikatelských aktivit, udržet příznivé životní prostředí a celkově atraktivní a zpříjemnit život v obci (rozšířit nabídku služeb, zajistit větší možnost společenského, kulturního a sportovního využití apod.).

2/1999

Něco o mříčenském kostele

Kostel svaté Kateřiny Alexandrijské byl do současné podoby dostavěn v roce 1787, tedy před 221 lety, ale to už asi málo kdo z nás pamatuje. Poslední velké opravy proběhly v roce 1967 a bylo tedy třeba znovu se chopit kládíčka či vrtačky a pustit se do rekonstrukce.

Kromě předchozích menších oprav a velké rekonstrukce varhan, jsme se pustili do díla v roce 2006. Vyměnila se 1/3 střechy a opravila se na této straně omítka. V minulém roce se to samé udělalo na severní straně. Letos snad dokončíme opravu střechy ze západní strany. Z této strany se otloukla i velice špatná omítka a znovu se nahodila nová, přičemž dolní metr bude pokryt sanační omítkou proti vlhkosti. Rozpočet na každý rok je přes půl miliónu Kč, tento rok se bude ještě měnit napadená podlaha na půdě a tak se letos částka vyšplhá k 800.000 Kč. Děkujeme za podporu také místnímu Obecnímu úřadu! Děkujeme i Vám za Vaši podporu. Je možné přispět též na účet 991016379/0800. Na požádání můžeme vystavit potvrzení o daru.

Prohlédnout kostel zevnitř je možné každou neděli při ranní mši svaté v 7:45 nebo po domluvě se mnou.

Pěkné letní dny naplněné odpočinkem, sluníčkem a pohodou přeje

Jenda Lukeš, 2/2008

Úvodníky

Památný strom

Na území naší obce najdeme několik přírodních zajímavostí, ale památný strom máme pouze jeden. Stojí na samém okraji obce na svahu v louce pod Strážníkem nedaleko Jizery a donedávna také na okraji zájmu místních občanů i příslušných orgánů ochrany přírody.

Hrušeň prošla poslední prověrkou před deseti lety a od té doby byla ponechána svému osudu. Koruna značně proschla, do dutiny začalo zatékat a po kmeni se začala šířit parazitující houba. Referát životního prostředí chtěl ponechat strom tzv. na dožití a v době přechodu kompetencí a pravomocí z okresních úřadů na pověřené obecní úřady nebyla údržba památných stromů tím prvofadým úkolem.

Zastupitelstvo obce se ale rozhodlo, že se pokusí tento ojedinělý strom zachránit a se souhlasem všech majitelů dotčených parcel provedlo patřičné kroky. V létě by tak mělo dojít k nezbytnému zásahu a doufejme, že tato majestátná hrušeň bude ještě dlouho chloubou Peřimova. Vždyť strom je i neoficiálním symbolem naší obce vyvedeným na pečetidle.

Je škoda, že věkovitých stromů u nás stále ubývá. Poražení každého takového stromu je nenahraditelnou škodou a měli bychom ho pečlivě zvažovat. Nezapomínejme, že stromy – jak konstatoval jeden televizní dokument věnovaný právě této problematice - se na nás dívají ...

2/2003

Tříkrálová sbírka

„Pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí a podpora charitního díla.“ Tak znělo celorepublikové motto Tříkrálové sbírky 2004.

Stejně jako v minulých letech se i nyní ukázalo, že tato myšlenka není peřimovským občanům vůbec cizí. Obsah „peřimovské kasičky“ činil účtyhodných 7 455,50 Kč. Ve všech domácnostech se koledníci setkali s velmi vřelým přijetím, s důvěrou v celou akci a velkou štěrností. Kromě kasičky, která se plnila bankovkami, se plnily i kapsy a batůžky koledníků – a to nejrůznějšími sladkostmi. Děti, které obešly celý Peřimov a často se brodily po kolena ve sněhu, si je určitě zasloužily. Tříkrálová sbírka byla nejen aktem dobré vůle, ale pro mnohé i příjemnou společenskou událostí. Zvláště pro starší občany, kteří již téměř nevycházejí z domu. Poklábosili s koledníky a mnozí si s nimi i zazpívali.

V Jilemnici a přilehlých obcích činil výnos sbírky celkem 104 500 Kč. 10% z této sumy je věnováno na humanitární pomoc ve světě, 20% se odvádí diecézní charitě, která peníze dále přerozděluje, a 5% tvoří režijní náklady sbírky. Na místní záměry Farní charity Jilemnice připadne 65%, což je 65 835 Kč. Z těchto peněz budou pokryty provozní výdaje humanitárního skladu ošacení a šatník bude rozšířen tak, aby mohl sloužit sociálně potřebným občanům Jilemnice a okolí. Část peněz popouje do mateřského centra, které farní charita provozuje od září 2003. Mateřské centrum nabízí nejrůznější aktivity pro maminky na mateřské dovolené a jejich děti, ale i pro celé rodiny. Určitá část peněz by měla pokrýt výdaje na zpracování a propagaci projektu „Poradna pro lidi v nouzi“.

Děkujeme všem občanům, kteří charitní myšlenku podpořili. Poděkování patří také koledníkům: Martinu Jiříšovi, Lukáši Kobrovi, Štěpánu Mihokovi, Kristýnce Holcové, Janičce Pajkrtové, Káje Šenkýřové, Terezce Marešové z Jilemnice a Bětušce a Aničce Zemánkovým.

P. Zemánková, 1/2004

Památná hrušeň, foto V. Jiříšta 2005

Peřimovská desítka

V květnu proběhne již 21. ročník Peřimovské desítky. S myšlenkou běžeckého silničního závodu, který proslavil naši obec, přišel koncem 70. let Zdeněk Zemánek a několik let se věnoval jeho propagaci a organizaci. V komunistickém režimu bývalo obvyklé přiřadit jakoukoli sportovní či kulturní akci k nějakému politickému výročí, a tak se i tento závod konal v rámci tehdejších hojně protežovaných květnových oslav a býval doplňován tradičními rituály, jako bylo kladení věnců, čestné pionýrské stráže apod. První ročník tak proběhl v roce 1980 u příležitosti 35. výročí osvobození Československa. V 80. letech byla tato akce výrazně podporována obcí, na organizaci se vždy podílely desítky lidí a počet účastníků obvykle přesahoval stovku. Bývalo mezi nimi i hodně Peřimováků, a to i mezi nejstarší generací. Vzpomeňme např. na Jana Šádka, nepřehlédnutelnou postavu naší obce.

Po revoluci se zdálo, že tradice skončí, tak jako celá řada jiných akcí. Naštěstí se však v obci našli pokračovatelé, zejména Jiří Vejnar a další Sokolové, kteří na to dobré dokázali navázat a

poradit si i ve změněných společenských podmínkách. Bylo však nutné zjednodušit organizaci závodu a zajistit sponzory. Počet účastníků klesl zhruba na polovinu, ubýlo účastníků z řad místních rodáků (loni už např. nebyl žádný), závod se profesionalizoval.

I přes řadu problémů a jistou únavu současných organizátorů vstoupí tento závod do své třetí desítky. Přejme si, aby se vždy našlo dost obětavých lidí, kteří budou v této tradici pokračovat.

1/2003

Peřimovská desítka 2010, foto: <http://fotojn.rajce.idnes.cz/>

Zvon

Kostel, a zřejmě ani samostatná zvonička, v naší obci nestojí a nikdy nestál, ale zvon zde vyzváněl. Nacházel se na hasičské zbrojnici a rozeznával se v době nějakého požáru. Za 2. světové války však byl tento zvonek spolu s dalšími kovovými předměty zabaven německou armádou a pravděpodobně roztaven a použit k válečným účelům. Jeho funkci později převzala drásavě znějící siréna, která však melodický a vznešený zvuk zvonu nenahradila.

Zvon obyvatelé vesnice informoval nebo svolával a stal se tak i symbolem lidské souznělosti. ZO se proto rozhodlo, že na zrekonstruovanou hasičskou zbrojnici zvon opět umístí. Zvonička je již hotova a nyní zbývá jediné – zvon zakoupit. Bývalo pěkným zvykem, že se na nový zvon skládala vždy celá obec, a ZO věří, že by se i dnes k této sbírce mnozí občané rádi připojili. OÚ z tohoto důvodu vyhlašuje veřejnou sbírku na pořízení nového zvonu, do které může přispět každý libovolnou částkou. Svůj dar, který bude využit pouze k tomuto účelu, může každý složit buď přímo v hotovosti na OÚ nebo ho může zaslat na účet 10027-581/0100 s uvedením variabilního symbolu „2004“.

A jak to za války vlastně proběhlo? To nám naštěstí uchovala peřimovská kronika... „Nenasyté německé úřady, ve snaze zachránit německou říši, sbírali a kradli i v naší obci. Sebrán zvonek visící v hasičské zbrojnici, odmontovány měděné dráty veřejného, elektrického osvětlení, vzato i mosazné šroubení u hadic v hasičské zbrojnici. Měly být odvedeny i všechny mosazné kliky a uzávěry dveří a oken veřejných budov. To týkalo se hlavně školní budovy. Nebyly – neboť řídicí učitel lhaním a zkreslováním zpráv nadřazeným úřadům žádané neodvedl.“

Takže nezapomeňte – přispět může každý!

2/2004

Peřimovští hasiči

Sbor dobrovolných hasičů byl založen roku 1890 a v letošním roce tedy oslaví 115 let svého trvání. To je už samo o sobě dostatečným důvodem k ohlédnutí se za jeho historií.

Ustavující členská schůze, na které byl zvolen výbor sboru, byla svolána na 16. června 1890 deseti zakládajícími členy. V té době čítal sbor již 46 členů. Dále bylo zvoleno hasební družstvo, které se skládalo z 6 lezců, stříkačnicků neboli vodařů, zbrojníků, I. a II. četaře, ochránců neboli hledačů a tří přehlížitelů účtu. Činnost sboru se zaměřovala hlavně na výcvik, zřízení zbrojnice a na kulturní činnost. V roce 1903 byla zakoupena ruční stříkačka, nová motorová potom o téměř 40 let později. Po 2. světové válce došlo k přístavbě požární zbrojnice. V 50. letech byl na 1. srpnovou neděli stanoven datum „Národní poutí“, která se v obci a okolí velice vžila a koná se dodnes. Roku 1964 byl zakoupen nákladní automobil Robur s plachtou a družstvo se velice dobře umísťovalo v okrskových i okresních soutěžích. Ve dnech 19. a 21. srpna 1966 se strhla velká povodeň s krupobitím, při které bylo zatopeno 19 obytných domů a členové sboru napravovali škody několik dnů. Roku 1972 byl zakoupen skříňový Robur a v roce 1985 starší cisterna. Od té doby vyjížděl sbor na výzvu do Jilemnice na výpomoc při požárech. Při 100. výročí založení sboru se konala slavnostní schůze s průvod od Křížků ke klubovně. Od roku 1992 se na návrh velitele sboru br. P. Kobra koná soutěž v požárním útoku Putovní pohár. Dosluhující Robur byl odprodán a nahrazen vozidlem Avia-Furgon.

V současnosti tvoří členskou základnu 61 člen (tj. plných 30% obyvatel obce!), z toho je 49 mužů. Družstvo žen existuje v Peřimově od roku 1993 a dnes jej tvoří 12 členek. Pro úplnost je třeba dodat, že hasičský sbor je v posledních letech vedle Sokola jedinou organizací, která se stará o pořádání kulturně společenských akcí a významně se tak podílí na rozvoji naší obce.

Zpracováno podle Josefa Kobra z *Kroniky hasičů okresu Semily, 2/2005*

Znak obce

ZO nechalo vypracovat heraldikem p. Pavlů návrhy znaku a vlajky Peřimova. Autor při jejich vytváření vycházel z obecního razítka, tzv. Harrachova pečeti, jehož hlavní částí je košatý strom. Dominantní figurou všech 3 návrhů je proto vykořeněná hrušeň s plody (kořeny symbolizují „dávne kořeny“ obce a hrušeň je náš jediný památný strom), doprovázena v prvních dvou návrzích osmihrotými hvězdami. Jde nejen o připomínku první písemné zprávy o existenci obce (zlatá osmihrotá hvězda v modrém poli je převzata z rodového erbu tehdejší vrchnosti), užití hvězdy je též odkazem na zdejší vzácnou odrůdu křemene, tzv. hvězdovec. Do druhého návrhu byly přeneseny i oba kopce, znázorňující vrchy Strážník a Hrobku. V třetím návrhu je strom provlečen tkalcovským člunkem, symbolizujícím jeden z tradičních způsobů obživy zdejších obyvatel v minulých dobách. Užitá modrá barva tvořící pozadí symbolů je obecně barvou vody (potok Olšina), spodní část 2. návrhu a jednotlivé hrušky jsou v barvě zelené, strom i hvězdy pak v barvě zlaté. Kombinace modré a zlaté pochází z erbu Šternberků. Z návrhů znaku byly odvozeny i návrhy obecní vlajky.

ZO tyto návrhy připomínkovalo a výsledné návrhy posoudí zřejmě na veřejném zasedání. Všichni jsou srdečně zváni!

Žehnáni praporu, foto <http://www.signaly.cz/>